

Hjemmepasning?

7 nøgler til samtalen med din partner

Af Miriam Bjerg

Indhold

- 0 Velkommen kære mor
- 1 Facts du måske ikke vidste
- 2 Det siger eksperterne
- 3 Video: Hjemmepasning fra en fars perspektiv
- 4 Hvad med økonomien? + Budgetskabelon
- 5 Hvad med barnets udvikling?
- 6 Refleksioner fra familier der hjemmepasser
- 7 Samtalestartere

Kære dig

Det kræver mod at tale højt om det, du mærker – især når det går imod normen. Denne e-bog er til dig, der længes efter et andet familieliv og gerne vil dele den længsel med din partner.

Jeg håber, at kunne hjælpe jer med at tale om muligheden for at hjemmepasse børnene på kærlig og reflekterende måde.

Her får I 7 nøgler, som I kan tage med i overvejelserne, når I træffer valget om, hvad der skal være det rette for lige præcis jeres familie.

Undervejs får du viden, perspektiver og stemmer fra virkelige familier, som har stået samme sted.

Med kærlighed,
Miriam Bjerg

1: *Facts du måske ikke vidste*

Forskning siger, at tilknytningen i de første 1000 dage af et barns liv er afgørende for et barns liv, fordi det er her, fundamentet bliver lagt for resten af barnets liv både kognitivt, emotionelt, socialt, motorisk og hjernemæssigt.

(Lektor
Ditte Winther-
Lundqvist, AU)

Brugen af dagsinstitutioner steg markant i 70'erne, da flere kvinder kom på arbejdsmarkedet.

Det er altså kun lidt over 50 år siden. Før dét var normen at moren gik hjemme med børnene.

Danmark har verdensrekord i institutionalisering!

Både ift. hvor tidligt og hvor mange timer børnene er afsted...

86%

af 1-årige danske børn går i dagsinstitutioner ([Link til kilde](#)).

I Finland er tallet:
30%

I Sverige er tallet:
49%

I Finland og Tyskland er det muligt at hjemmepasse sine børn til barnet er 3 år (med understøttelse).

Forældre har også ret til at vende tilbage til det samme job.

2: Eksperterne om danskernes brug af dagsinstitutioner

»Vi er på småbørnsområdet i gang med det største sociale eksperiment i historien. Vi ved meget lidt om, hvad konsekvensen er af, at vi i Danmark har verdensrekord i, hvor meget og hvor tidligt vi institutionaliserer vores børn,« siger professor og tidligere formand for Børnerådet Per Schultz Jørgensen ([Link til kilde](#))

»Adskillelsen mellem en far eller mor og et barn er et af livets første store dramaer, og det drama udspiller sig i de danske daginstitutioner, fordi det måske er fundamentalt unaturligt at overlade sit barn til fremmede individer så tidligt, som vi gør.« John Halse, cand. pæd., psykolog og tidligere formand for Børns Vilkår ([Kilde](#))

“

»Forældre og pædagoger har brug for at tro på, at forholdene er gode nok. Men når der på en gang kommer så mange beretninger, spredt det sig, fordi det bliver sværere at opretholde forestillingen om, at daginstitutionerne fungerer,« forklarer lektor på DPU ved Aarhus Universitet, Grethe Kragh-Müller
([Kilde](#))

”

“

»Der er ingen tvivl om, at det simpelthen er for tidligt at sende børn på ti måneder i vuggestue. Vi har fået den idé, at det er noget, vi gør for børnenes skyld, men det er det ikke. Det er, fordi der er brug for forældrene på arbejdsmarkedet. Jeg er helt enig i, at vi er i gang med historiens største sociale eksperiment, for vi ved meget lidt om, hvad det betyder for børn at blive adskilt fra deres mor og far,« Ole Henrik Hansen, børneforsker og professor i småbørnspædagogik. ([Kilde](#))

”

3: Om hjemmepasning - fra en fars perspektiv

Hvad gør man som far, når moren til ens børn pludselig vil hjemmepasse? Min mand var IKKE med på idéen...

Jeg har givet ham mikrofonen - og spurgt, om han vil give en mand-til-mand deling af livet i en familie, hvor mor hjemmepasser børnene.

Se video'en her (12 min).

4: Hvad med økonomien?

Mange tror, hjemmepasning kræver en høj indkomst – men ofte handler det mere om at prioritere anderledes. Her får du et kig ind i vores budget, som vi har tilpasset for at kunne prioritere tid med vores børn.

Måske kan det inspirere jer til at se på, hvad I har brug for – og hvad der betyder mest lige nu? Hvad kan måske nedskaleres for at skabe plads til det, der betyder mest?

Indkomst (efter skat)

Min partners løn	18.000 kr.
Ekstra løn	1.000 kr.
SU eller tilskud	5.500 kr.
Børne-og ungeydelse	2.800 kr.
I alt	24.500 kr.

Til diverse opsparinger

Ferie, investeringer, børneopsparing	1.700
--------------------------------------	-------

Samlede udgifter

Hus inkl. vand, varme, mm.	11.000 kr.
Mad	4.000 kr.
Forsikringer	1.600 kr.
Telefonabon.	250 kr.
A-kasse	1.000 kr.
Internet	300 kr.
Bil inkl. benzin	1.250 kr.
I alt	19.400 kr.

Opsummering

Indkomst	24.500 kr.
-Udgifter	19.400 kr.
-Opsparing	1.700 kr.
Til overs i alt:	3.400 kr.

 Klik her for at hente skabelonen og udfylde jeres budget

5: *Hvad med barnets udvikling?*

En helt naturlig bekymring kan være tanken om at stå alene med ansvaret for barnets udvikling. “Hvad nu hvis vi ikke opdager sproglige eller motoriske forsinkelser?” og “Hvad hvis vi ikke kan give det samme som pædagogerne?”

Men hjemmepasning betyder ikke, at du skal være alt dét for dit barn. Det handler om at være nærværende, nysgerrig, og villig til at lære og vokse sammen.

Faktisk får barnet ofte meget mere i det tætte hjemmeliv:

- Mere nærvær og ro til at udvikle sig i eget tempo
- Mere sprog gennem samtale og nærværende kontakt

Du behøver ikke gøre det alene. Støtte og sparring kan findes – i fællesskaber, hos fagpersoner og i jeres egne samtaler undervejs. Du kender dit barn bedst.

“Hverdagsøjeblikke - øjenkontakt, fælles leg, kropskontakt, samtaler - er de vigtigste byggesten for barnets udvikling”

-Winnicott (1965)

6: Refleksioner fra familier, der har valgt at hjemmepasne

Det kan være hjælpsomt at høre, hvordan andre familier har oplevet at vælge hjemmepasning.

På de følgende sider deler 6 forældrepar ærligt, hvad der fik dem til at tage springet – og hvordan det har været for dem.

Ingen familier er ens. Jeg deler citaterne, fordi at du måske genkender du noget. Måske får du bare en fornemmelse af, at du ikke er alene.

Måske finder du håb ved, at det er muligt at skabe et hjemmeliv på mange forskellige måder og af mange forskellige grunde.

Familie A: Friheden var vores udgangspunkt

“Vi trak vores datter ud af dagplejen efter et halvt år – adskillelsen føltes forkert. Det har været svært at forklare os overfor en uforstående omgangskreds, og vi er gået ned i indtægt. Men vi har ro i maven – vi tager ansvar for vores barns trivsel.”

(Mor hjemmepasser, far arbejder)

Familie B: Den grå sky lettede

“Jeg havde ondt i maven gennem hele barslen – tanken om institution føltes forkert. Min kæreste var skeptisk, men efter Miriams workshop tog vi beslutningen. En grå sky lettede, og jeg blev glad. Nu kan jeg være den mor, jeg gerne vil være.”

(Mor hjemmepasser, far arbejder)

Familie C: Friheden var vores udgangspunkt

“Vi vidste allerede i graviditeten, at vi ville hjemmepasse.

Vi har selv valgt et frit liv som selvstændige – og ønskede det samme for vores børn. Det kan være hårdt at få alles behov til at gå op, og samfundets normer kan presse. Men vi har skabt en hverdag, vi trives i.”

(Mor og far hjemmepasser og driver to selvstændige virksomheder)

Familie D: Vi opdagede hvad der føltes naturligt

“Hjemmepasning blev et valg, da vores søn mistrivedes i børnehaven. Senere blev det en kerneværdi – for vi mærkede, hvor unaturligt adskillelsen føltes. Vi søger mere netværk i nærmiljøet, men har fundet ro, balance og tryghed som familie.”

(Mor hjemmepasser og er deltids selvstændig, far arbejder)

Familie E: Vi ville ikke sende vores barn afsted

“Det føltes helt forkert at sende så lille et barn i pasning. Nogle dage tvivler jeg – og samfundets stemmer kan forstærke den tvivl. Men hjemmepasning har givet os ro, nærvær og muligheden for at følge børnenes milepæle tæt.”
(Mor hjemmepasser og studerer, far arbejder)

Familie F: Det er nu børnene formes

“Vi ville selv være med til at præge vores børns tidlige år – ikke overlade den til andre. Det er hårdt og kræver bevidst planlægning. Men det giver os ro, frihed, et tæt bånd og livskvalitet. Vi tager hverdagen i vores tempo – sammen med børnene.”
(Mor og far hjemmepasser og driver to selvstændige virksomheder)

7: Samtalestartere, der hjælper jer i gang med at mærke efter

At tale om hjemmepasning kræver nysgerrighed og mod til at være ærlige – også når I ikke er enige. Brug spørgsmålene som et sted at starte, hvor I kan lytte og undersøge sammen.

Til jer begge:

- Hvilke værdier er vigtige for os – hver især og som familie?
- Hvilke bekymringer har vi hver især omkring hjemmepasning?
- Hvad ville vi hver især have brug for, hvis vi skulle få det til at fungere?

Særligt til faren:

- Hvad tænker du, når du hører ordet “hjemmepasning”?
- Hvad ville være det sværeste – og det bedste – for dig?
- Hvad ville hjælpe dig med at mærke, om det kunne fungere?

Tal sammen over en kop kaffe eller på en gåtur. Nogle svar vil være korte, andre tager tid. Giv plads til både tvivl, forskellighed og forundring – det er en del af processen.

Jeg hepper på jer.

Det næste skridt

Måske sidder du/l nu med en spirende drøm om at starte på rejsen med at hjemmepasse børnene, men også med spørgsmål, bekymringer eller usikkerhed?

Måske har du brug for støtte til at tage det første skridt, blive inspireret, mærke fællesskab og genkendelse blandt andre mødre, som ved hvordan du har det?

Så tjek mit online forløb for mødre som dig, som mærker en længsel efter at hjemmepasse børnene eller allerede er startet, - men mangler støtte og fællesskab!

Læs om forløbet er noget for dig her – jeg glæder mig til at tage imod dig og styrke dig på rejsen med hjemmepasning.

Alt det bedste på din vej,

Miriam Bjerg

